

لَسْلُوكِ رَايْهَةِ هُورِ كَايِي

تَانِكُوْيِ شِيطَان

سِپِند سَاعِدِي

مَؤْسِسَه اَنْتَشَارَاتِ نَگَاه

«١٣٥٢ تَأْسِيس»

در این صورت اگر متظر بیانم از دستش خواهم داد.

ف. ک.

خواننده گرامی

ص ۲۱۷ کتاب با حروف در هم چیده شده که
ترفند نویسنده است و اشتباه یا اشکال
حروف نگاری نیست.

ناشر

فهرست

٧	بخش اول
٩	۱: خبرآمدن شان
٢٨	۲: از مرگ برخاستیم
٥٩	۳: دانستن چیزی
٨٧	۴: تنبیده‌ی عنکبوت ۱
۱۱۹	۵: گره‌گشایی
۱۴۵	۶: تنبیده‌ی عنکبوت ۲
۱۷۳	بخش دوم
۱۷۵	۶: ایریمیاش سخترانی می‌کند
۱۹۱	۵: چشم‌انداز، از پیش رو
۲۱۸	۴: تمثال آسمانی؟ وهم؟
۲۴۰	۳: چشم‌انداز، از پشت سر
۲۶۳	۲: تنها کار و اضطراب
۲۷۲	۱: دایره بسته می‌شود

بخش اول

خبر آمدن شان

صبح یکی از روزهای پایانی اکتبر، کمی پیش از آن که اولین قطراهای باران بی امان پاییز بر زمین‌های ترک خورده و نمک‌آلود غرب شهرک بیاراد (که دریاچه‌ای از گل و لای زرداب مانند و بویی نامطبوع پدید می‌آورد و کوره راه‌ها را صعب‌العبور و رسیدن به شهر را ناممکن می‌کرد) فوتاکی با صدای ناقوسی از خواب بیدار شد. نزدیک‌ترین مکانی که ممکن بود صدا از آنجا بیاید، نمازخانه‌ای متروک در چهار کیلومتری جنوب‌غربی در شهرک هُخایس بود اما جدا از این که نمازخانه ناقوسی نداشت، برج آن نیز طی جنگ فرو ریخته و نمازخانه هم دورتر از آن بود که صدای ناقوس احتمالی اش به اینجا برسد. با این وجود صدا طوری بود که گویی از همان نزدیکی می‌آید، زنگ غرای ناقوس و طنین پیروزمندانه‌اش را باد می‌روید و چنان می‌نمود که گویی منبع صدا چندان دور نیست («انگار صدا از آسیاب می‌آد...») فوتاکی آرنج‌هایش را بر بالش جابه‌جا کرد تا از پنجره‌ی کوچک و جابه‌جا بخار گرفته‌ی آشپزخانه نگاهی به بیرون بیندازد، چشمانش را به آسمان آبی و کم‌فروغ سپیدهدم دوخت، زمین‌های اطراف غرق در طنین ناقوسی که هر دم ضعیف‌تر می‌شد، ساکت و آرام می‌نمود. تنها نوری که به چشم می‌آمد سوسویی از پنجره‌ی خانه‌ی دکتر بود که اندکی از باقی خانه‌های شهرک فاصله داشت، سال‌ها می‌شد که ساکن آن خانه نمی‌توانست در